

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גליון 583 [שנה י"ג]

פרשת שמות תשפ"א

שטייט ויך אַת המצרי, מיינט דאס דאך אז ער האט אים געשלאגן און געהרגט דורכדעם און נישט מיטן שם המפורש, איז דאס א סתירה? נאך איז שווער וואס מיינט די ווערטער אָבן גודע הַדָּבָר, וועלכע "דָּבָר" – זאך, איז דערוואוסט געווארן? אויך איז שווער פארוואס האט משה נאר יעצט מורא געהאט און נישט פריערט ביים הרגנען? און בכלל פארוואס האט פרעה געוואלט הרגנען משה? נאר מען קען ענטפערן: משה רבינו האט נישט מורא געהאט פון פרעה מיט דעם וואס ער האט געהרגט א מצרי, ווייל ער וואלט זיך בארעכטיגט, ווייל אין מצרים האט מען געפירט געזעצלאך, און יענער מצרי האט געוואלט הרגנען א איד אן א פארוואס, קומט אים מיתה, און כפרט אז משה איז געווען פון די בני בית פון פרעה האט ער געהאט די רעכט צו פארמיידן א עוולה. אבער דעם עצם זאך אז משה קען הרגנען מיטן שם המפורש האט ער נישט געוואלט אז פרעה זאל וויסן, ווייל דעמאלטס וועט פרעה אויך מורא האבן אז משה קען דאס טאן צו אים, און אים אויך הרגנען מיטן שם המפורש, און פרעה וועט אים וועלן הרגנען פאר פחד, און משה וועט מוזן אנטלויפן. דעריבער ויך אַת המצרי, משה האט געמאכט אזוי ווי ער שלאגט די מצרי, אבער באמת האט ער אים געהרגט מיטן שם המפורש, און דאס האבן זיי געזען, און האבן אים קלאר געזאגט: הֲלֹהֶינִי אֵתָהּ "אמר" פֶּאֶשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת המצרי, מיטן שם המפורש, וועגן דעם האט משה געזאגט אָבן גודע הַדָּבָר, אז זיי ווייסן דעם אמת אז איך האב געהרגט מיטן דָּבָר, רעדן. און דעריבער וועלן זיי דאס דערציילן צו פרעה, און תיכף נאכדעם וַיִּשְׁמַע פְּרֹעֶה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה – ודער זעלבע משמעות פון שם המפורש, המו"ל השפ"א – וועגן דעם האט משה באקומען זיין פחד, און וַיִּבְרַח מִשָּׂחַ מִפְּנֵי פְרֹעֶה: ער זאל אים נישט הרגנען. (אמרי מאיר טננבוים)

וואו האט משה געפאשעט די צאן?

ומִשָּׁה הָיָה רָעָה וְגו' וַיִּבְחַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא אֶל תֵּר הַהַלְקִים הַרְבֵּה: (ג א) שטייט אין תרגום אויף המדבר: לְאַתֵּר שְׁפַר רַעֲיָא, דאס מיינט א פלאץ וואס האט א גוטע פאשע, כדי דאס צו פארשטיין, די גמ' (ב"מ דף ל"ו ע"ב) שרייבט אז א פאסטאך וואס נעמט זיין צאן אויף א הויך שפיציגע בארג, און א צאן שטארבט, איז דער רועה א פושע, אבער אויב די פאשע אויפן הויכע בארג איז זייער גוט, און א צאן שטארבט איז ער פטור, יעצט עס שטייט אין מדרש אז הַרְבֵּה איז דער לשון פון חֲרָב, א שווערד, אז דער בארג איז געווען הויך און שפיציג ווי א שווערד, קומט אויס ווען משה רבינו ברענגט די צאן דארטן איז ער דאך א פושע, איז דען יתכן אז משה זאל איינשטעלן די צאן! דעריבער טייטש דער תרגום לְאַתֵּר שְׁפַר רַעֲיָא וואס דארטן איז געווען א גוטע פאשע, וועגן דעם האט משה רבינו געמעגט דארטן פאשען. (משנת רבי אליעזר, ר' אליעזר טרילינגער אב"ד קוסטל פפד"א תפ"ז)

משיח וועט נתגלה ווערן פלוצלינג אלץ א גואל אזוי ווי ביי משה

ומִשָּׁה הָיָה רָעָה וְגו' וַיִּבְחַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר: (ג א) וְעַתָּה לָכֵּה וְאַשְׁלַחְתֶּךָ אֶל פְּרֹעֶה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: (ג א) זאגט דער הייליגער חתם סופר אז משה איז יעצט געווען אכציג יאר אלט ווען דער אויבערשטער האט אים געזאגט וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי, און ער איז געווען דער ערשטע גואל, פון כלל ישראל, און ביז דעמאלטס האט ער נישט

שיינע דרוש - מהלך מיט פרעה און די מיילדות העבריות ויאמר מלך מצרים למיולדת העברית אשר שם האחת שפֶּרָה ושם השנית פּוּעָה: ויאמר מִלְדָּכָן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וְרֵאִיתָן עַל הָאֲבָנִים אִם בֶּן הוּא הַמֵּתָן אֹתוֹ: ותיראן, המיולדת את האלקים ולא עשו פֶּאֶשֶׁר דָּבָר אֲלֵיהֶן מִלֶּךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲנוּן, אַת הַיְלָדִים: ויקרא מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְמִיֹּלֶדֶת וַיֹּאמֶר לָהֶן מְדוּעַ עֲשִׂיתִן הַדָּבָר הַזֶּה וַתַּחֲנוּן, אֶת־הַיְלָדִים: (א טו-יח) אלע פרעגן פארוואס האט פרעה נישט געהייסן מען זאל נעמען מיילדות פון מצרים און זיי וועלן אים זיכער פאלגן? אויך דארף מען פארשטיין ווי אזוי האבן זיך די צוויי מיילדות ארויסגעדרייט פון פרעה און אים נישט געפאלגט? אויך וואס איז די שייכות ותיראן, המיולדת את האלקים, צו וואס פרעה האט זיי געהייסן? און אויב זיי האבן נישט מסכים געווען וואלטן זיי גלייך געקענט זאגן זיי ווילן נישט הרגנען די קינדער? נאך א דיוק שטייט וַיֹּאמֶר לָהֶן מְדוּעַ עֲשִׂיתִן הַדָּבָר הַזֶּה, וואס מיינט "הַדָּבָר הַזֶּה"? און ער וואלט געקענט נאר פרעגן פארוואס האט איר געלאזט די קינדער לעבן? אויך וואס מיינט וַתַּחֲנוּן, אֶת הַיְלָדִים? נאר בדרך אפשר קען מען זאגן א מהלך אין די ענין: שטייט אז פרעה איז געווען פון די גרעסטע מכשפים אין דעם וועלט, און משה און אהרן האבן אויך געקענט כישוף, דעריבער האט פרעה געזאגט ביי די מכות עס איז כישוף, און די גמ' (סנהדרין יז) זאגט אז די סנהדרין האבן אויך געמוזט קענען כישוף עיי"ש, קען מען זאגן אז יוכבד און מרים [פועה – רעדט] האבן אויך געקענט כישוף, ממילא פרעה וואלט נישט געקענט געבן א גזירה בפרהסיא אז מען דארף הרגנען די קינדער ווייל קיינער וואלט נישט גערופן א מיילדת, און פאר די מיילדות פון די מצריים וואלט פרעה זיך געשעמט זיי הייסן הרגנען א קינד, האט ער געהאט א עצה, ער ווייסט אז יוכבד און מרים קענען כישוף האט ער זיי באפוילן זיך צו באנוצן מיט כישוף, וְרֵאִיתָן עַל הָאֲבָנִים אִם בֶּן הוּא, אויב זיי זעהען אז עס א אינגל, וְהַמֵּתָן אֹתוֹ מיט כישוף, און אזוי וועט קיינער נישט וויסן אז זיי האבן עפעס געטאן, און אויך פרעה האט גענוצט זיין כישוף עס זאל שאטן די קינדער, אבער זיי האבן געוואוסט אז מען טאר נישט מאכן כישוף ווייל ותיראן, המיולדת את האלקים, עס איז אסור צו מאכן כישוף! וְלֹא עָשׂוּ "פֶּאֶשֶׁר דָּבָר אֲלֵיהֶן" מִלֶּךְ מִצְרַיִם זיך באנוצן מיט כישוף, און זיי האבן געוואוסט דעם שם המפורש, און דאס האבן זיי גענוצט און געגעבן א כח פאר די קינדער צו בלייבן לעבן, אפילו פרעה האט געמאכט כישוף, און דאס איז פשט וַתַּחֲנוּן, אַת הַיְלָדִים צו אוועקנעמען די כח הכישוף, און עס איז מרומז וואס פרעה האט זיי געפרעגט מְדוּעַ עֲשִׂיתִן "הַדָּבָר הַזֶּה" וואס עס מיינט אז זיי האבן באנוצט מיטן שם המפורש אזוי ווי מיר האבן צוגעשטעלט אין קומענדיגן שטיקל ד"ת וַיִּשְׁמַע פְּרֹעֶה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וואס "הַדָּבָר" איז דער שם המפורש, דעריבער האבן די מיילדות געקענט זיך פארענטפערן פאר פרעה. (שמח זבולון תשפ"א)

פארוואס האט משה מורא געהאט פון פרעה?

וַיֹּא אִישׁ מִצְרַיִם מִפְּנֵי אִישׁ עִבְרִי מֵאֲחֵיו: וַיִּפֶן פָּה וְכֹה וְגו' ויך אַת המצרי וגו' הֲלֹהֶינִי אֵתָהּ אמר כֶּאֱשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וְגו' ויאמר אָבן גודע הַדָּבָר: וַיִּשְׁמַע פְּרֹעֶה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגַּ אֶת מִשָּׁה וַיִּבְרַח מִשָּׂחַ מִפְּנֵי פְרֹעֶה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן: (ב' י"ב-י"ד) זאגט רש"י ד"ה אֵתָהּ "אמר": שהרגו בשם המפורש. לכאורה דארף מען פארשטיין אז עס

